

RIKSDAGENS SVAR 52/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av sjukförsäkringslagen och vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av sjukförsäkringslagen och vissa lagar som har samband med den (RP 60/2001 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 14/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 8 § 1 mom., 9 § 1, 5 och 6 mom., 10 § 1 mom., 16 § 1 mom., 18 b § 1 mom., 22 § 1 mom., 23 e § 1 mom., 75 § 3 mom. samt 76 § 2 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 8 § 1 mom. och 10 § 1 mom. i lag 1202/2000, 9 § 1 och 6 mom. samt 76 § 2 mom. i lag 1133/1997, 9 § 5 mom. i lag 394/2001, 16 § 1 mom. i lag 511/2001, 18 b § 1 mom. i lag 1500/1995 samt 22 § 1 mom., 23 e § 1 mom. och 75 § 3 mom. i lag 350/1996, som följer:

8 §

Kostnaderna för en sådan av en läkare eller tandläkare på en gång föreskriven undersökning eller behandling som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten respektive 5 b § eller, om kostnaderna överstiger den fastställda taxan, beloppen enligt taxan ersätts till tre fjärdedelar till den del kostnaderna eller beloppen enligt taxan sammanlagt överstiger 13,46 euro. Vad som bestäms ovan tillämpas också då en av läkare eller tandläkare föreskriven undersökning har utförts eller behandling getts av någon som har behörig yrkesutbildning. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare i vilken omfattning på en gång föreskrivna undersöknings- och vårdåtgärder skall

ersättas på grundval av en och samma föreskrift samt vilka undersöknings- och vårdåtgärder som vid beräkandet av ersättningen skall anses ha föreskrivits på en gång.

— — — — —

9 §

Grundersättningen för läkemedel är 50 procent av det belopp som överstiger 8,41 euro vid varje inköpstillfälle. Specialersättningen för läkemedel är 75 procent av det belopp som överstiger 4,20 euro vid varje inköpstillfälle, då det är fråga om nödvändiga läkemedel som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar, och 100 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 4,20 euro då det

är fråga om ett nödvändigt läkemedel med ersättande eller korrigerande verkan som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar.

Kliniska näringspreparat som behövs vid behandlingen av en svår sjukdom ersätts med 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 8,41 euro eller med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 4,20 euro enligt vad som bestäms genom förordning av statsrådet. När ersättningsnivån bestäms skall det beaktas i vilken mån preparatet är nödvändigt och ekonomiskt fördelaktigt. Närmare bestämmelser om vad som skall anses vara svår sjukdom och ersättningsgillt preparat enligt detta moment utfärdas genom förordning av statsrådet. De i 5 § 1 mom. 3 a-punkten nämnda salvbaser ersätts till 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 8,41 euro. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser också om den utredning som krävs för påvisande av behovet av ett kliniskt näringspreparat.

Då det sammanlagda beloppet av de icke ersatta kostnader som den försäkrade under ett och samma kalenderår har haft för sådana läkemedel, kliniska näringspreparat och salvbaser som ersätts enligt denna paragraf överstiger 580,21 euro (*årlig självriskandel*), har den försäkrade rätt till en tilläggsersättning för det överstigande beloppet. Tilläggsersättning betalas om den överstiger 16,82 euro per kalenderår. Tilläggsersättning kan helt eller delvis förvägras om den försäkrade har förfarit svikligt då han eller hon sökte ersättning eller om det föreligger andra särskilda skäl som beror av den försäkrade att förvägra ersättning.

10 §

Den försäkrade skall få full ersättning för resekostnader som beror på besök hos läkare, tandläkare, sjukvårdsanstalt, laboratorium, röntgeninstitut eller någon som har behörig yrkesutbildning, till den del kostnaderna för en enkelresa överstiger 9,25 euro (*självriskandel*), dock högst

till ett belopp enligt den fastställda taxan. Det samma gäller också ersättning för resekostnader som beror på patientbesök av en läkare eller tandläkare eller någon som har behörig yrkesutbildning. Om de högst enligt taxan utgående resekostnader som den försäkrade själv skall betala enligt denna lag under ett och samma kalenderår överstiger 157,26 euro (*årlig självriskandel*) skall den överskjutande delen helt och hållet ersättas, dock högst till ett belopp enligt den fastställda taxan.

16 §

Dagpenningen per dag är 70 procent av en trehundrededel av den försäkrades vid beskattningen konstaterade arbetsinkomster under det kalenderår som anges i förordning av statsrådet, till den del arbetsinkomsterna inte överstiger 24 609 euro. Överstiger arbetsinkomsterna 24 609 euro men inte 37 861 euro, är dagpenningen beträffande den del som överstiger 24 609 euro 40 procent av trehundredelen av det belopp som överstiger 24 609 euro. Överstiger arbetsinkomsterna 37 861 euro, är dagpenningen för den del som överstiger 37 861 euro 25 procent av trehundredelen av det belopp som överstiger 37 861 euro. Om arbetsinkomsterna är lägre än 946 euro betalas inte dagpenning.

18 b §

Till en försäkrad som med stöd av 15 § 1 mom. har rätt till dagpenning och vars av sjukdom föranledda arbetsoförmåga har varat minst 60 dagar betalas i dagpenning som är nödvändig med tanke på tryggnad av utkomsten högst 10,09 euro.

22 §

Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 § samt i 18 a § 2 och 3 mom. Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen är dock minst 10,09 euro per dag.

23 e §

Specialvårdspenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 § samt i 18 a § 2 och 3 mom., dock minst 10,09 euro.

75 §

Överstiger i 16 § nämnda arbetsinkomster hela euro, skall den överskjutande delen lämnas obeaktad. Om beloppet av dagpenning som betalas med stöd av 18 b § understiger 10,09 euro för 25 vardagar, betalas dagpenningen inte ut.

76 §

Beloppet av den årliga självriskandelen som anges i 9 § 6 mom. binds vid levnadskostnadsindex så att beloppet ändras samtidigt och i samma mån som folkpensionerna ändras med stöd av lagen om folkpensionsindex (456/2001). De inkomstgränser som anges i 16 § 1 mom. justeras

kalenderårsvis enligt det index som årligen fastställs för tillämpningen av första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare. Om inkomstgränserna i samband med justeringen överstiger hela euro, lämnas den överskjutande delen obeaktad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Beloppen i 16 § 1 mom. i denna lag motsvarar det för 2001 fastställda indextal som anges i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare och beloppet i 9 § 6 mom. det indextal som fastställs för samma år i lagen om folkpensionsindex (456/2001).

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft.

Inkomstgränserna i 16 § 1 mom. tillämpas på dagpenningar, då arbetsoförmågan eller rätten till förmån börjar efter att lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 7 a § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) 7 a §, sådan den lyder i lag 1504/1995, som följer:

7 a §

Ersättning för resekostnader

En rehabiliteringsklient ersätts för nödvändiga och skäligena resekostnader som rehabiliteringen medför till den del de för en resa i en riktning överstiger 7,57 euro (*självriskandel*). Om de nödvändiga och skäligena resekostnaderna som rehabiliteringen medför under ett och samma kalenderår överstiger 151,37 euro (*årlig självriskandel*), skall den del av dessa resekostnader som

överstiger den årliga självriskandelen ersättas i sin helhet. Resekostnaderna för en studerandes dagliga skolresor och dagliga resor till arbetsträning i anslutning till utbildningen utgör inte till ersättning berättigande resekostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om rehabiliteringspenning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 14 § 2 mom., den finska språkdirakten i 15 § samt 17 och 17 a §, sådana de lyder, 14 § 2 mom. och 15 § i lag 1503/1995, 17 § i lag 195/2001 samt 17 a § i lag 836/1998, som följer:

14 §

Rehabiliteringspenningens belopp

Rehabiliteringspenning som bestäms enligt denna paragraf betalas inte, om de arbetsinkomster som utgör grund för bestämmande av dagpenning som avses i 1 mom. underskrider 946 euro.

17 §

Rehabiliteringspenningens belopp i samband med yrkesinriktad rehabilitering

För att trygga genomförandet av rehabilitering och utan hinder av 14 och 15 § utgör rehabiliteringspenningen per dag för den som deltar i yrkesinriktad rehabilitering en tjugofemtedel av 374,50 euro, om han eller hon inte enligt andra bestämmelser i denna lag har rätt till en större rehabiliteringspenning.

17 a §

Rehabiliteringspenning för unga handikappade

Rehabiliteringspenning som betalas enligt 5 a § utgör per dag en tjugofemtedel av 374,50 euro, om inte mottagaren av rehabiliteringspenning har rätt till en större rehabiliteringspenning enligt andra bestämmelser i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

De belopp som nämns i 14 § 2 mom., 17 och 17 a § i denna lag motsvarar det för 2001 fastställda indextal som avses i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare (395/1961).

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 18 december 1998 (1042/1998) om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård, sådant det lyder i lag 1274/1999, som följer:

— — — — —
Lagens 1 § 2 mom. tillämpas så att de nödvändiga och skäliga kostnaderna för den nämnda centralenhetens verksamhet ersätts till den del som de under 1999—2005 utgör högst 336 375

euro om året och på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

_____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lag

om ändring av 5 § lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 17 januari 1991 om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991) 5 § 2 och 3 mom., av dessa lagrum 5 § 3 mom. sådant det lyder i lag 903/1996, som följer:

5 §

— — — — —
Då dagpenningen fastställs avrundas arbetsinkomsten till närmaste euro.

Om beloppet av dagpenningen för självrisktiden understiger 10,09 euro, betalas dagpenningen inte ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft.

Helsingfors den 1 juni 2001